

[Brøndlund Nielsen.]

Vi har også hæftet os ved, at man har taget det forbehold, at dette også må gælde dansk skibsstartspolitik, og det må være rigtigt.

Der kunne måske være grund til at stille et par enkelte spørgsmål med hensyn til koordineringen af hele u-landshjælpen, f. eks. hvorledes denne hjælp rent beløbsmæssigt passes ind i Danmarks udviklingshjælp i det hele taget, og hvordan hele koordineringen foregår med anden udviklingshjælp — jeg tænker på EF, FN, OECD og alle de udviklingsplaner, som Danmark også er delagtig i — om virksomheden fra fondens side er koordineret hermed. Men det er enkeltheder. Hovedlinjen kan vi tilslutte os.

Stinus: Vi har hæftet os ved, at formålet med Den afrikanske Udviklingsfond, der oprettes i tilknytning til Den afrikanske Udviklingsbank, er at yde lån på lempelige vilkår til finansiering af udviklingsprojekter i medlemslandene.

Bankens formål er at bidrage til økonomisk udvikling og sociale fremskridt i medlemsstaterne. Fondens formål er det samme, men af overenskomstens kapitel V fremgår, at midlerne skal anvendes til fordel for de medlemsstater, hvis økonomiske forhold gør finansiering på lempelige vilkår påkrævet, og til formål, som har høj udviklingsmæssig prioritet.

Det radikale venstre kan give tilslutning til dette formål og dermed til, at Danmark ratificerer overenskomsten om oprettelse af Den afrikanske Udviklingsfond. Dette indebærer tillige tilslutning til regeringens tilsagn om et dansk bidrag på 5 mill. dollars til fonden.

Det er det radikale venstres principielle opfattelse, at danske bidrag til udviklingslandene ikke bør bindes til køb af varer i Danmark. Vi har derfor med særlig interesse studeret overenskomstens artikel 15, (4) (a), hvorefter beløb, der stilles til rådighed til finansiering, skal anvendes til indkøb i lande, der er deltagere i fonden eller medlem-

mer af banken. Vi kan erklære os tilfreds med denne formulering, idet den efter vor opfattelse giver de afrikanske lande mulighed for at købe i et rimeligt stort antal lande, ikke alene de 13 industrilande, som har undertegnet overenskomsten, men også i alle de øvrige afrikanske lande, som er medlemmer af Den afrikanske Udviklingsbank.

Vi kan altså give tilslutning til udenrigsministerens forslag om ratifikation.

Poul Dam: Jeg tror, det er vigtigt og væsentligt, at vi med ratifikationen af denne overenskomst kommer noget mere ind i billedet i udviklingen i Afrika i almindelighed. Den danske udviklingspolitik med hensyn til Afrika har jo, bortset fra isolerede statslån, væsentligt drejet sig om nogle prioritetslande, væsentligt tidligere engelske kolonier eller i hvert fald engelsktalende lande i Østafrika.

Der kunne måske i ratifikationen af denne overenskomst ligge en impuls til, at Danmark begyndte at interessere sig noget mere for de store dele af Afrika, som er frankofone, mere eller mindre officielt fransk-sprogede, og som vi efter min mening har forsømt i temmelig høj grad, til trods for at det er lande, hvor der sker en meget spændende udvikling, som ganske vist for en dels vedkommende har medført, at de ikke hører til den allerringeste del af Afrika og måske derfor knap nok kan komme i betragtning. Det er ikke mindst vigtigt, fordi man må sige, at den paragraf i overenskomsten, som hr. Stinus lige omtalte, i adskillige af de frankofone lande vil blive praktiseret således, at man køber hos de traditionelle handelspartnere, og det vil i første række sige Frankrig, i noget mindre grad Tyskland og Italien. Danmark er svagt repræsenteret på disse ganske stærkt ekspanderende markeder.

Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til at spørge udenrigsministeren, om man i udenrigsministeriet har gjort sig tanker om Danmarks indsats i det frankofone Afrika.